

nemlig at rapporten lå klar i midten af januar. Det redegjorde ministeren for, at gruppen holdt sit sidste møde midt i januar måned.

Kl. 18.50

Så kan man diskutere, om man synes, det er nødvendigt, at der går godt og vel to måneder, inden en sag så kommer frem. Jeg troede egentlig, at regeringen havde større ambition med hensyn til hastighed, men lad det nu ligge. Jeg vil stille et meget konkret spørgsmål til ministeren: Der har siddet en ekspertgruppe, der bliver taget til indtægt for et bestemt synspunkt i rapporten, ikke? Ekspertgruppen har ikke haft mulighed for at vurdere den hollandske rapport, der vurderer de hollandske forsøg.

Vil ministeren bede ekspertgruppen om at komme med deres anbefaling på baggrund af de hollandske forsøg? Ja eller nej?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har bestemt ikke sagt noget om, at rapporten lå færdig på en bestemt dato i januar. Jeg har faktisk ikke nogen sikker viden om, præcis på hvilken dato rapporten lå færdig fra trykkeriet. Jeg har sagt noget om, hvornår det sidste møde i ekspertgruppen mig bekendt blev afholdt, og så har jeg refereret, hvad jeg går ud fra er normal praksis, selv om jeg ikke har stor erfaring i jobbet, nemlig at når der er et regeringsnedsat udvalg, der gør sit arbejde færdigt, så vender udvalget tilbage til opdragsgiveren for at forklare, hvordan opgaven er løst.

Jeg har haft et møde med formanden for udvalget. Jeg kan slå datoen efter, jeg husker det ikke i hovedet, der er ikke noget fikumdik omkring det. Det er kalenderlagt sådan, at det passede begge parter. Jeg kan huske, at det blev aflyst den ene fredag, fordi der var snestorm, så fandt vi en anden dato. Da var der et møde. Der spurgte jeg til, hvad for nogle overvejelser ekspertgruppen selv havde gjort. Ekspertgruppen satte selv sin egen dato for, hvornår man ville offentliggøre det. Sådan er det.

Det er derfor, jeg bliver så utrolig irriteret over den der polemiske, anklagende undertone, som hr. Villy Søvndal både i denne og i øvrigt i mange andre sammenhænge benytter sig af. Jeg kan ikke præcis gennemskue, hvad formålet er. Mit formål er alene at diskutere, hvordan vi møder de danske narkomaner med nogle ordentlige behandlingstilbud. Jeg har intet andet formål med mit virke her, så alt det der polemiske: Pak det ned! Det vil være min anbefaling.

Så er der i øvrigt ikke nogen ekspertgruppe, hvis hr. Villy Søvndal vil lytte til min besvarelse af det konkrete spørgsmål, der blev rejst, der bliver taget til indtægt for noget, de ikke skal tages til indtægt for. Det fremgår meget klart af redegørelsen, hvad det er for et grundlag, den redegørelse hviler på, og derfor er det jo også åbenlyst, hvad det er for nogle anbefalinger, der gives, og på hvilket grundlag de gives. Det er der heller ikke noget hokusfokus ved.

Så er der så i snitfladen på, at udvalget har færdiggjort sin rapport, kommet et erfaringsgrundlag fra et helt andet forsøg med en helt anden videnskabelig afgrænsning. Det er omtalt i redegørelsen, det er ikke vurderet i redegørelsen, og derfor er der jo heller ikke nogen i ekspertgruppen, der bliver taget til indtægt for nogle specifikke holdninger omkring det hollandske forsøg og den hollandske indfaldsvinkel til tingene. Det er jo logisk. Det er jo logik.

Og det vi nu gør omkring det hollandske forsøg, er, at vi beder Sundhedsstyrelsen og Center for Rusmiddelforskning om at se nærmere på det. Jeg mener jo ikke, at dansk narkopolitik er noget, der skal afgøres, som om det var en tennis kamp. Jeg er sådan set ikke optaget af, om stemmerne står 5-2 eller 4-3, eller om det står uafgjort i tredje sæt. Jeg er sådan set mere optaget af, hvilke ræsonnementer og hvilke argumenter den redegørelse hviler på.

Jeg forbeholder mig i øvrigt friheden til, selv om det skulle have stået 5-2 den anden vej, så alligevel at have mine egne synspunkter. Det, der er det afgørende, er at gå ind og se på: Hvad er det for et ræsonnement? Hvad er det for nogle argumenter, der er bygget op? Hvad er det for nogle ømme punkter, man sætter fingeren på?

Gør man det, så må jeg altså nå den konklusion, at der på det foreliggende grundlag ikke er sund fornuft i at åbne op for heroinordination, fordi der er en række andre veje, vi med fordel først kan spadsere ud ad.

Så må jeg sige til fru Sophie Hæstorp Andersen, og det ligger jo faktisk i forlængelse af det, jeg har sagt til hr. Villy Søvndal, og det er faktisk meget ærligt: Jeg har ikke begreb skabt om, hvordan det pressemøde, som ekspertgruppen afviklede i går, blev afviklet. Jeg ved ikke engang, hvor det fysisk blev afviklet. Jeg ved ikke engang, hvornår det blev afviklet. Jeg ved ikke, hvem der var indkaldt. Jeg ved ikke, hvornår indkaldelserne er sendt ud. Jeg ved ikke, hvem de er sendt ud til. Jeg ved ikke, hvem der deltog. Jeg ved ikke præcis, hvad der blev sagt. Jeg